

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 125.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789644224/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

III

Que es unas de las mas raras aventuras, que en esta verdadera historia se cuentan.

M. de Cervantes Saavedra.

Den Mand, med hvem Capitainen havde saa vigtige Forretninger at afgjøre, at han ikke kunde blive, var ingen anden end vor Ven Vilhelm Flint. Der blev en Jubel, da den brave Landmand traadte ind ad Døren. Vilhelm raabte Hurra, Augusta fløi ham om Halsen, og selv om det var Felix saa reiste han sig fra Sophaen og gjorde Forsøg paa et Entrechot, for ogsaa at lægge sin Glæde for Dagen.

Naa, Gudskeelov, her skinner dog Solen, sagde Capitainen, imedens han trykkede sine Venners Hænder; og den Smaa har lært at lee siden jeg var her sidst, vedblev han idet han vendte sig til Augusta, naa, det er Tegn til at De har det godt.

Jeg har Intet mere at ønske, sagde Augusta.

Det var noget stivt, men forresten ret heldigt, thi jeg, der for en Maaned siden lovede at tage mig af Deres Sager, jeg har lige til nu stroifet om paa Landeveiene, og om jeg ogsaa tidt har tænkt paa Dem, er det dog hidtil ikke blevet til videre.

Ja, Hr. Capitain, sagde Vilhelm, Forholdene have forandret sig noget siden sidst, nu er Talen ikke længere om, at skaffe Augusta en Condition, men snarere mig et Embede, at jeg kan blive istand til at holde Familie; thi dette Musikanterleben skal vi ikke blive fede af, besynderlig om det skal blive ved som det er begyndt i denne Maaned, da jeg næsten har mistet alle mine Informationer. Men alt dette kunne vi siden tale om; idag ville vi more os. Lad os tage ud at spise til Middag paa Fredriksberg.

Jeg vilde paa min Sjæl gjerne, sagde Capitainen, især da det De sagde mig om Deres Informationer paa en Maade kommer mig beleiligt; jeg har nemlig et Forslag at gjøre Dem, hvormom vi rart kunne tale underveis. Jeg havde rigtignok betænkt, først at see mig om efter Værelser; thi jeg bliver her nu hele Vinteren, og kan ikke lide at ligge paa Gæstgiversteder.

Det kan strax gjøres, sagde Vilhelm; Værtinden herovenpaa har

netop nogle Værelser ledige, og spurgte mig imorges, om jeg Ingen kjendte, til hvem jeg kunde anbefale hende.

I mindre end en halv Time var Værelserne leiede, og Capitainens Tøi bragt op.

Nu skal vi fornøie os, sagde han.

Augusta klappede i Hænderne af Glæde.

Naa, op Dig, Felix, sagde Vilhelm; bort med Sorgen for idag. For Fanden, vil Du lade Capitainen kunne fortælle sin Søn, at Du hænger med Næbet, fordi han blev forlovet.

Felix reiste sig og rystede sig som om han derved kunde afkaste de sørgelige Tanker, der tyngede ham; vendte sig derpaa til Capitainen og sagde:

De skal ikke troe hvad han siger. Jeg hænger ikke med Næbet fordi Deres Søn er forlovet, tvertimod, jeg er ret glad derover; jeg venter indtil – et Blik fra Augusta standsede ham – nei, jeg mener, jeg har faaet Lov til at ligge paa Sophaen – naar jeg har Jammer, og jeg var igaaftes paa et frygteligt Sold. Men det gjør Intet, De skal see, jeg kan være lystig; meget lystigere end sidst, jeg var i Selskab med Dem.

Og for at bevisе sin Lystighed, sparkede han til en Stol, saa den fløi hen imod Væggen. Augusta gik hen til ham, og sagde med et bedende Blik:

Ikke vild, Felix, De veed hvor ondt det gjør os at see Dem saaledes.

Nei, nei, tilgiv mig Augusta, sagde Felix idet han tvang sig; see saa, nu er jeg rolig. Lad os saa komme afsted; men tal til mig, saa bliver jeg i godt Humeur.

Hun tog hans Arm, og fortalte ham om alle de Bagateller, der var forefaldne siden igaar, disse tusinde Intetheder, hvoraf Fruentimmernes Conversation bestaaer; men som ofte have en Interesse, man forgiæves skal søge i den lærdeste Professors skarpsindigste Forelæsninger. Heller ikke blev Felix længe døv for hendes bløde Organ, saa at han, da de paa Gammeltorv steg op i en Drosche, der sat paa Kjælker figurerede som Kane, lo fornøiet til Capitainen og spurgte ham, om han senere var kommet paa det Rene, om det var her eller paa Kongens Nytorv at hans Søn boede.

En Kjøretour i den friske Vinterluft giver Appetit og godt Humeur. Værelset, der modtog dem, var hyggeligt, Maden god, og enhver af dem lod til at gribe det Gemytlige i Nydelsen, og i Øieblikket at glemme alt det Forbigangne. Vinduerne vendte ud imod Haven,